

Prašiau pašaukēma

Iškuokēm kēta kēli tik tudie,
Ka kituos išeitīs nebie.
Ka nebie gīvēnīmi prasmies,
Ka rēk viskōn keistē iš esmies.

Tik keiskīmies ne dil kitū,
Ne dil draugū, a dil artīmū.
Keiskīmies tik dil sāvis patīs
I laukēm, kol laimi mums kēli nušvīs.

Pašaukēma padietē žmuogū,
I visumet užkērsti kēli bluogiū.
Padieti tīms, kam bieda benutēka,
Rāste tīsuos kēli, je tuoks pas žmuogu da lēka.

Pašaukēma svajuotē i tikietē,
O svarbiausē – išmuoktē mīlietē.
Išmuoktē suvuoktē i prijīmtē tīsa,
Net tomsumuo gīvenema izvelgtē švīsa.

Prašiau pašaukēma gīvēntē,
I nuors trumpam kasdinībes ognī rusēnti,
Nuors trumpām pabūtē vērta dā laika žemie,
Kol dā jauna, i laiks suprastē gīvenema prasmē tebie.